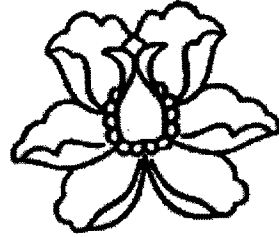

nhóm đại chúng lại ngồi kiết già trên pháp toà niệm Phật mà thị tịch.

- **Tổ Thiên Thai Tông:** Trí Giả Đại Sư là Tổ của Thiên Thai Tông, Ngài là người phát huy Thiên Thai Giáo Quán mạnh mẽ nhất nhưng Ngài vẫn quy hướng về Tịnh Độ. Ngài có viết Tịnh Độ Thập Nghi Luận để xiển dương Tịnh Độ. Khi sắp lâm chung, Ngài bảo chúng xướng danh Kinh Vô Lượng Thọ và Quán Vô Lượng Thọ. Ngài tán thán rằng: “Bốn mươi tám nguyện trang nghiêm Tịnh Độ, ao sen, đài báu để đến mà không người. Kẻ làm ác, tướng địa ngục đã hiện, ăn năn niệm Phật còn đặng vắng sanh, huống là người giới huệ huân tu chánh hạnh”. Ngài nói: “Các bạn của ta hiện theo Quan Thế Âm, Đại Thế Chí đồng đến rước ta.” Dứt lời đại sư ngồi an nhiên mà thị tịch như nhập thiền định.

- **Tổ Duy Thức Tông:** Thiên Thân Bồ Tát là tổ của Duy Thức Tông, Ngài viết bộ luận vãng sanh hiển dương giáo nghĩa Tịnh Độ, Ngài phát nguyện trước luận: “Thế Tôn! Con một lòng

HÔI CHUÔNG CẢNH THỨC

Mưa rơi nặng hạt vô thường
Mưa quên có kẻ bên đường co ro
Thân gầy chẳng đủ ấm no
Còn bao hui quanh đời cho muôn trùng
Thương sao thân thế nẻo nùng
Khổ thay cho kiếp bản cùng tha nhân
Phải chăng tiền kiếp xoay vần
Ciec nhân, gặt quả ai phần nấy thời
Đường trần nào có xa xôi
Giòng đời tuôn chảy cuốn trôi dâu ngò
Bể khổ chìm đắm mịt mờ
Tử vong, khổ não luôn chờ bên ta
Hồi chuông cảnh thức vang xa
Đôi đường đước tuệ dẫn ra mê lầm
Lời vàng Phật pháp diệu thâm
Đưa nhân sinh khỏi u trầm bể dâu
Vị giải thoát thật nhiệm mầu
Đơm công tu niệm mai hầu độ sanh.

Bá-Duy

qui mạng khắp mười phương, Đức Vô Ngại Quang Như Lai, con nguyện sanh về nước an lạc”. Và kết thúc Luận Vãng sanh, Ngài cũng phát nguyện: “Nay con làm luận kệ, nguyện gặp Phật A Di Đà, cùng với các chúng sanh, vãng sanh nước an lạc”.

5. Tịnh Độ dễ thoát khỏi sanh tử: Giáo lý của Đức Phật có nhiều pháp môn, nếu nương theo một pháp môn thích hợp mà tu trì kết quả có thể thoát khỏi sinh tử, nhưng các pháp

môn có khó dễ, mau chậm khác nhau, chỉ có pháp môn niệm Phật cầu sanh Tây Phương là phương pháp mau chóng, giản dị, hợp thời cơ nhất. Pháp môn này gồm đủ ba căn, là con đường tắt của các bậc Thánh Phạm, là nơi nương về duy nhất của các Tôn Thiên Giáo Luật, vì tất cả pháp môn đều căn cứ vào tự lực, chỉ còn hoặc nghiệp bằng sợi tơ chưa đoạn là bị dẫn theo luân hồi. Trái lại pháp môn niệm Phật căn cứ vào sức mình và sức từ bi của Đức Phật. Dù chưa sạch hoặc nghiệp phiền não mà